

ogfaa, at Lyonen for ham ikke bør sættes lavere end den i Lovudkastet foreslaaede. Jeg skal endogsaa være tilbøielig til at antage, at det Beløb, der er tilstaaet ham til Assistance, er for lavt ansat. Jeg antager, at for de 1,200 Rd., han skal have til Assistance og Contingent, vil han neppe kunne sikke sig den Hjælp, der er absolut nødvendig, naar han skal bereise Veiene saa ofte, som det maa ønskes, for at paasee, at de holdes i forsvarlig Stand. For ogsaa at tage en anden Intægt med, der er tillagt ham, nemlig Diæterne, vil jeg udtale, at det forekommer mig, at et mindre Beløb i Diæter end det i § 12 bestemte kan der ikke være Tale om at fastsætte. Jeg har altsaa i det Hele Intet imod den Ordning af Veivæsenet, der er foreslaaet.

Der er imidlertid nogle enkelte Bemærkninger, der maaskee ikke nærmest henhøre under 1ste Behandling, men som muligviis kunde foranledige Endringer i Loven, hvorfor jeg, da jeg nu en Gang har Ordet, ikke skal undlade at henlede Opmærksomheden paa dem. Naar der saaledes i § 2 omtales, at samtlige Landeveie skulle opføres paa de Fortegnelser, som Amdsraadene have at forfatte, saa maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der er nogle Veie, som hidtil vel ere bleve bestyrede af Amdsraadene, men som efter min Formening ikke falde ind under Begrebet af „Landeveie“. Jeg skal i saa Henseende henvise til de Veie, der ere nævnte i § 5 i det andet Udcast, som staaer opført til Forhandling idag. Ved Ordet „Landeveie“ forståes efter den gjældende Bestemmelse de Veie, der forene Kjøbstæder med hinanden, uden dog at være Hovedlandeveie, hvilke ere saadanne Veie, som forene Rigets Provindsfer med hinanden. Naar der saaledes i § 5 i det nævnte Udcast er nævnt: Gamle Kongevei, Bærnedamsveien, Smallegade og Tasanveien, saa kunne de ikke i denne Forstand henregnes til Landeveie, og Spørgsmaal er altsaa, om disse Veie skulle fremdeles høre til Landeveielaassen eller ikke. — Det er ligeledes i § 5 i det nu under Forhandling værende Lovforslag bestemt, at Amdsveie og Biveie skulle anføres paa Fortegnelser, som Communalbestyrelserne have at optage. Mening heraf maa naturligviis være den, at

det maa være Communalbestyrelserne overladt at afgjøre, om alle disse Veie fremdeles skulle findes paa Fortegnelserne. Der kan anføres et Par, om ikke flere Exempler paa, at der endogsaa i Kjøbenhavns Nærhed hist og her ligger Veie, der ikke besøges af Andre end af dem, der boe ved dem, og mange Gange er det kun ganske Enkelte. Følgen heraf har ogsaa været, at enten ere disse Veie gaaede aldeles ud af Verden, det vil sige, at de tilgrændsende Rodseiere have opløst dem, for at inddrage dem under deres Algerbrug, eller ogsaa ligge de hen for Vind og Bove, uden at der er gjort det Allermindste ved dem. Hvor Amdsraadet er blevet opmærksomt derpaa, har man følt sig opfordret til at henlede Communalbestyrelsens Opmærksomhed paa, at den handlede urigtigt i ikke at sikke sig Tilværelsen af en saadan Vei, idet man gik ud fra, at, saafremt der engang i Tiden skulde blive Spørgsmaal om at anlægge en Vei paa denne Strækning, var det altid en Besparelse for Communen, at den nødvendige Jord til Veiens Udlæggelse var tilstede, og at man altsaa det for rettest, at Sogneforstanderstabet, medens der endnu var Folk, som erindrede, hvor bred Veien havde været, hvor den havde begyndt og endt osv., optog Thingsvidne for at sikke sig Beviset for en saadan Veis Tilværelse. Der kunde imidlertid ogsaa være Spørgsmaal, om det ikke var hensigtsmæssigt ganske at nedlægge en saadan Vei, og derfor troer jeg, at det kunde være godt, at der i Loven var en Bestemmelse, hvorved der anvistes en Udvei i saa Henseende, og tillige en Bestemmelse om, hvorledes der skulde forholde sig med den Intægt, der vilde indkomme ved Salget af Jordstrækningen. — Efter § 6 in fine er det ganske overladt de kommunale Bestyrelser at tage Bestemmelse om Arbejdernes Udførelse paa Amds- og Biveiene. Jeg antager, at som Følge af denne Bestemmelse maa den Ordning, der er truffen i enkelte Amds, og som gaar ud paa, at det er Amdsraadet, der skal tage Bestyrelsen af disse Arbejder i sin Haand, bortfalde; det er saaledes f. Ex. Tilfældet i gamle Rødstilde Amt, at der er ansat Assistenten eller Inspectoren for Biveiene ligeform for de mindre Landeveie, og at disse Assistenten efter Conference med Com-